

De giftige paddenstoel

Verhalen van Ernst Hiemer
Illustraties door "Fips"
Rupprecht

Das Giftgill

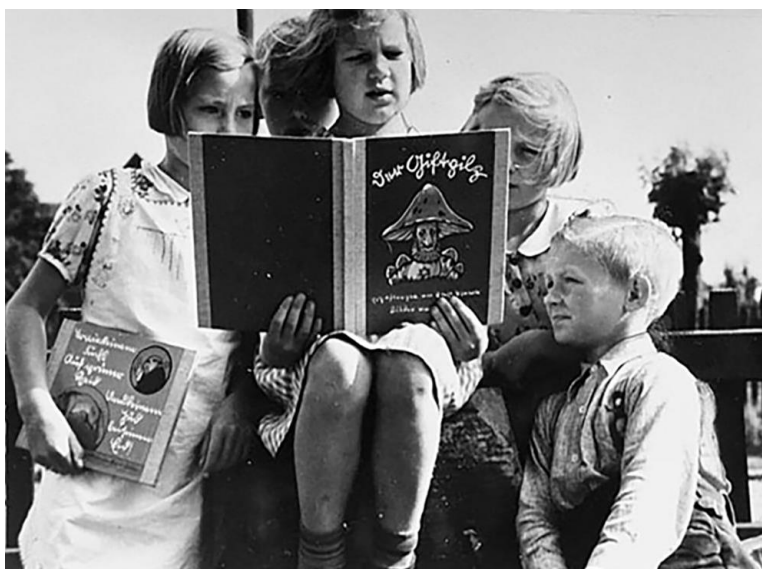
Ein Fünfundzwanzig für Fünfundzwanzig
Erzählungen von Ernst Jünger
Bildwerk von Fipps

Verlag Der Stürmer - Nürnberg

De Giftige Paddestoel

Een kinderboek gepubliceerd door Julius Streicher in 1938 in Duitsland. Verhalen van Ernst Hiemer. Illustraties van Fips. Gemoderniseerde versie voor Nederlandse en Vlaamse kinderen in de 21^e eeuw. Hierbij zijn we zo dicht mogelijk bij het origineel gebleven.

- 4 De Giftige Paddestoel
- 6 Hoe je een Jood kunt herkennen
- 8 Waar komen de Joden vandaan?
- 10 Wat is de Talmoed?
- 14 Waarom de Joden zich laten dopen
- 16 Hoe een boer van huis en boerderij werd verdreven
- 18 Hoe Joodse handelaren bedriegen
- 20 De ervaring van Hans en Else met een vreemde man
- 22 Inge's bezoek aan een Joodse dokter
- 26 Hoe de Jood zijn huishoudelijke hulp behandelt
- 28 Hoe twee vrouwen werden bedrogen door Joodse advocaten
- 30 Hoe Joden dieren kwellen
- 32 Wat Christus over de Joden zei
- 34 Geld is de Joodse god
- 36 Hoe arbeider Hartmann een nationaalsocialist werd
- 38 Zijn er fatsoenlijke Joden?
- 40 Zonder een oplossing voor het Joodse vraagstuk is de mensheid onredbaar

- De Giftige Paddenstoel -

Net als het vaak moeilijk is om een giftige paddenstoel te onderscheiden van een eetbare paddenstoel, zo is het soms ook heel moeilijk om de Jood te herkennen als oplichter en crimineel.

Een moeder en haar zoontje Frans zijn paddenstoelen aan het verzamelen in het bos. Frans vindt een paar giftige paddenstoelen. Zijn moeder legt uit dat er goede en giftige paddenstoelen zijn. Als ze naar huis gaan zegt ze: Kijk Fransje, mensen in deze wereld zijn zoals de paddenstoelen in het bos. Er zijn goede paddenstoelen en er zijn goede mensen. Er zijn giftige, slechte paddenstoelen en er zijn slechte mensen. En we moeten op onze hoede zijn voor slechte mensen, net als voor giftige paddenstoelen. Begrijp je dat?

Ja, moeder, antwoordt Frans. Ik begrijp dat er problemen kunnen ontstaan als je om gaat met slechte mensen, net zoals wanneer je een giftige paddenstoel eet. Je kan er zelfs dood van gaan!

Weet je ook wie deze slechte mensen zijn, deze giftige paddenstoelen van de mensheid? Vraagt moeder.

Frans klopt op zijn borst van trots: Natuurlijk weet ik dat, moeder! Het zijn de Joden! Onze leraar heeft ons er vaak over verteld.

De moeder prijst haar zoon hoe slim hij is en legt vervolgens uit welke verschillende soorten giftige Joden er zijn. Ze verteld over de Joodse bankier, de Joodse handelaar, de Joodse politicus, de kosjere slager, de Joodse arts, de gedoopte Jood, enzovoort. Hoe ze zich ook vermommen, hoe vriendelijk ze ook proberen te zijn, hoe ze ook keer op keer hun goede bedoelingen aan ons wijs proberen te maken, men mag ze niet geloven.

Joden zijn het en Joden zullen ze blijven. Voor ons volk zijn ze vergif. Zoals de giftige paddenstoel! Zegt Frans.

Ja, mijn kind! Zoals een enkele giftige paddenstoel een hele familie kan doden, zo kan een enkele Jood een heel dorp, een hele stad, zelfs een heel volk vernietigen.

Frans heeft het begrepen. Vertel eens, moeder, weten alle niet-Joden dat de Jood net zo gevaarlijk is als een giftige paddenstoel?

Moeder schudt haar hoofd. Helaas niet, mijn kind. Er zijn miljoenen niet-Joden die de Joden nog niet kennen. Dus we moeten mensen voorlichten en hen waarschuwen voor de Joden. Ook onze jeugd moeten worden gewaarschuwd. Onze jongens en meisjes moeten leren de Jood te kennen. Ze moeten leren dat de Jood de gevaarlijkste gifpaddenstoel is die er bestaat. Zoals giftige paddenstoelen overal opduiken, zo wordt de Jood in elk land ter wereld gevonden. Zoals giftige paddenstoelen vaak tot de ergste rampen kunnen leiden, is de Jood de oorzaak van ellende en nood, ziekte en dood.

De Nederlandse jeugd moet leren de Joodse gifpaddenstoel te herkennen.

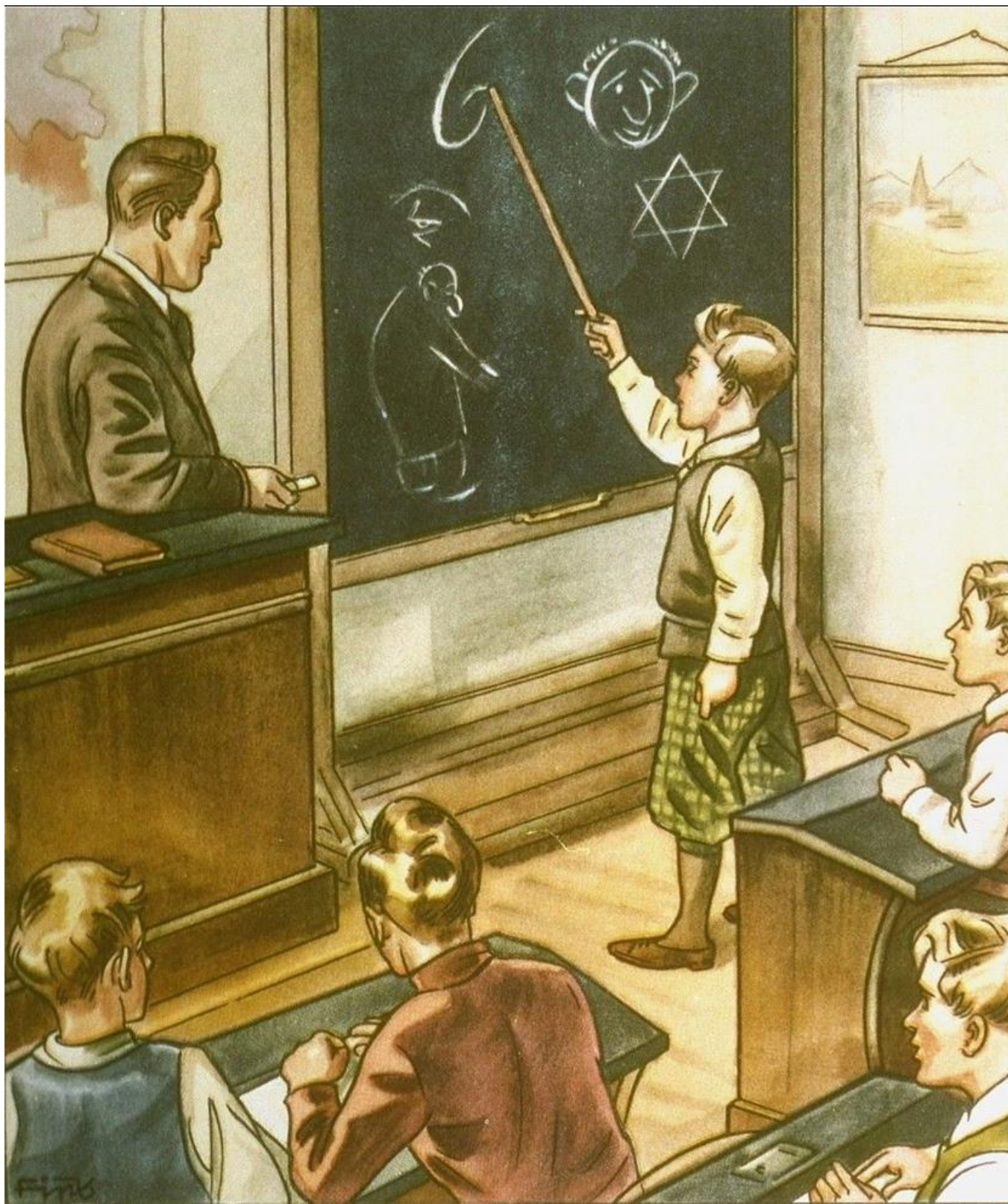
Ze moeten leren welk gevaar de Jood vormt voor het Nederlandse volk en voor de hele wereld.

Ze moeten leren dat het Joodse probleem het lot van ons allemaal raakt.

De volgende verhalen vertellen de waarheid over de Joodse gifpaddenstoel. Ze laten de vele vormen zien die de Jood aanneemt. Ze tonen de verdorvenheid en laagheid van het Joodse ras. Ze laten zien wie de Jood werkelijk is...

...Een duivel in menselijke gedaante!

- Hoe je een Jood kunt herkennen -

De Joodse neus is gebogen. Het lijkt op het cijfer zes...

In het zevende jaar van de basisschool buigt een klas zich over de vraag hoe je een Jood kunt herkennen.

De leraar - Meneer van der Beuk - heeft verschillende tekeningen op het schoolbord gemaakt om de klas te helpen. Karl staat voor het bord met een aanwijzer en legt de tekeningen uit: Je kan een Jood herkennen aan zijn neus. De Joodse neus is gebogen aan de punt. Het lijkt op het cijfer 6. Daarom noemen we ze Figuur zessen. Veel niet-Joden hebben ook gebogen neuzen. Maar in hun geval is de neus naar boven gebogen, niet naar beneden. Ze hebben niets te maken met de Joodse neus.

Aangemoedigd door de leraar wijst Karl erop dat de lippen nog een ander onderscheidend kenmerk zijn; ze zijn meestal opgezwollen. De wenkbrauwen zijn gewoonlijk dikker en vleziger dan de onze. Aan de ogen kan je zien dat de Jood een vals en bedrieglijk persoon is.

De beste leerling van de klas, Frits Janssen, komt dan naar voren en gaat verder. Frits wijst erop dat Joden meestal gemiddeld van lengte zijn maar kortere benen hebben. Ook hun armen zijn meestal kort. Veel Joden hebben gebogen benen en platvoeten. Ze hebben vaak een laag aflopend voorhoofd. We noemen het een terugwijkend voorhoofd. Veel criminelen hebben zulke voorhoofden. De Joden zijn ook criminelen. Hun haar is meestal donker en vaak gekruld zoals het haar van negers. Hun oren zijn erg groot en lijken op het handvat van een koffiekopje.

Twee andere jongens voegen hun bijdrage toe. De ene gaat in op variaties, zoals blonde Joden, en de andere op de eigenaardigheden van Joodse bewegingen en spraak. De Jood praat bijna altijd door zijn neus. Hij heeft vaak een afstotende, zoetige geur. Een fijngevoelige neus kan dus een Jood vaak wel ruiken.

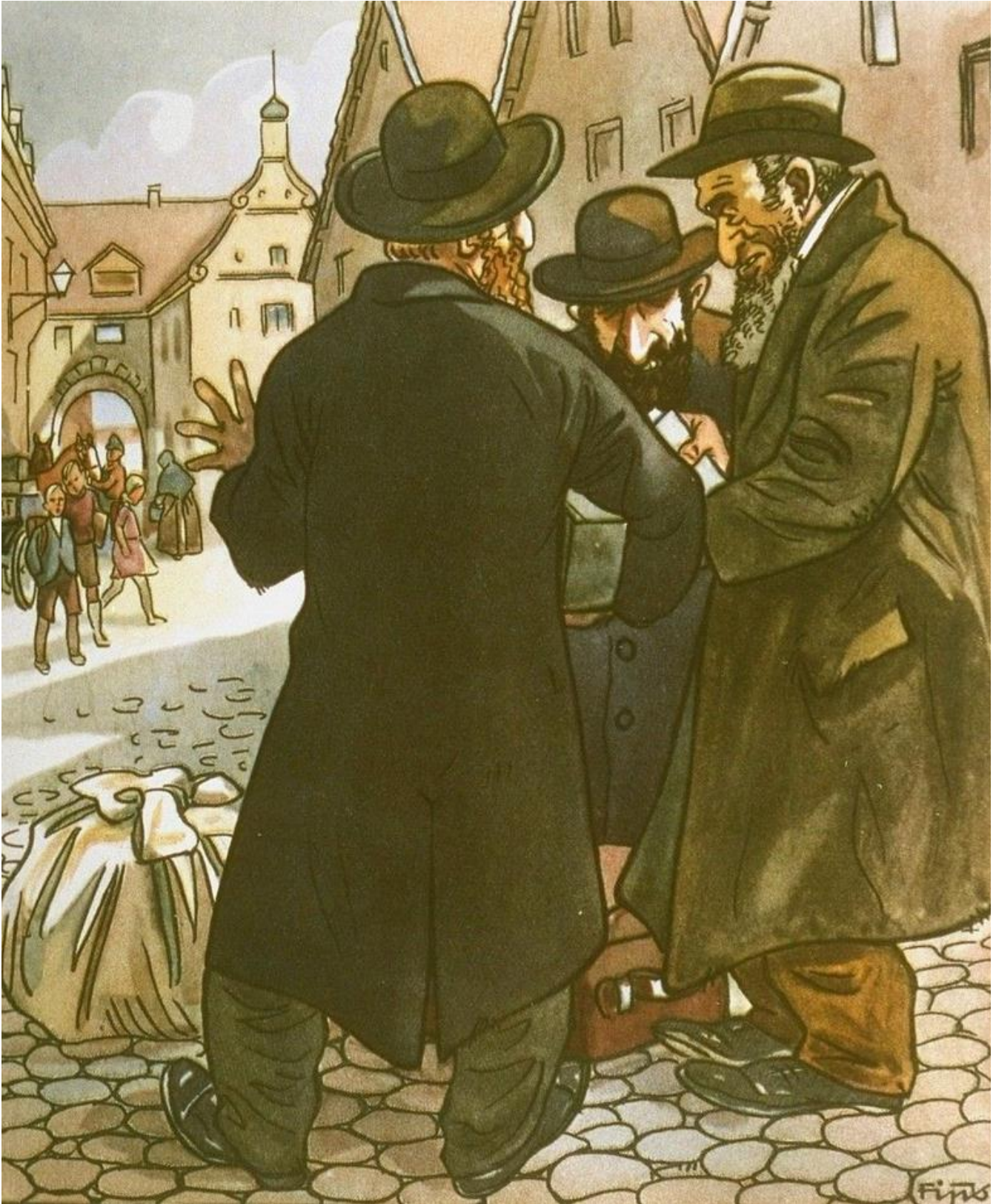
Met deze antwoorden is de leraar tevreden. Hij draait het bord om. De volgende verzen zijn erop geschreven en worden gereciteerd door de kinderen:

In de schaduw van de nacht
Fluistert de Jood slissend en zacht
Door zijn duistere woorden, de waarheid vermoord
Zijn invloed wordt wijd en ver gehoord

Maar wij, als helden in de dop
Samen, geven we geen enkele stop
Met moed en lach, de wapens geslecht
Verjagen we de Joden in dit gevecht

Hand in hand, met hoop en kracht
Verdrijven we de Joodse macht
Zingen we ons lied van kracht en vreugd
Weg van het kwaad, met de Dietse jeugd

- Waar komen de Joden vandaan? -

Kijk eens naar die kerels! Die met luizen besmette baarden! Die vieze, uitstekende oren...

Kijk naar die wezens! roept Frits. Die sinistere Joodse neuzen! Die ellendige baarden! Die vuile, uitstekende oren! Die kromme benen! Die platte voeten! Die bevlekte, vette kleren! Kijk hoe ze hun handen bewegen! Hoe ze onderhandelen! En dat zouden dan mannen moeten zijn!

Wat zijn het dan voor mannen? antwoordt Karl. Het zijn oplichters en criminelen van het ergste soort. Hij beschrijft hun handel in koopwaar en hoe ze, wanneer ze genoeg geld hebben, hun vieze kleren wegdoen, hun baarden afscheren, zich ontluizen, zich in moderne kleding hijsen en rondlopen alsof ze geen Joden zijn. In Nederland spreken ze Nederlands en doen ze alsof ze Nederlanders zijn. In Frankrijk spreken ze Frans en doen ze zich voor als Fransen. In Italië willen ze zich voordoen als Italianen; in Duitsland, Duitsers; in Amerika, Amerikanen; enzovoort. Zo gaan ze door over de hele wereld.

Frits lacht hierom en zegt dat ze hoe dan ook altijd als Joden herkenbaar zijn.

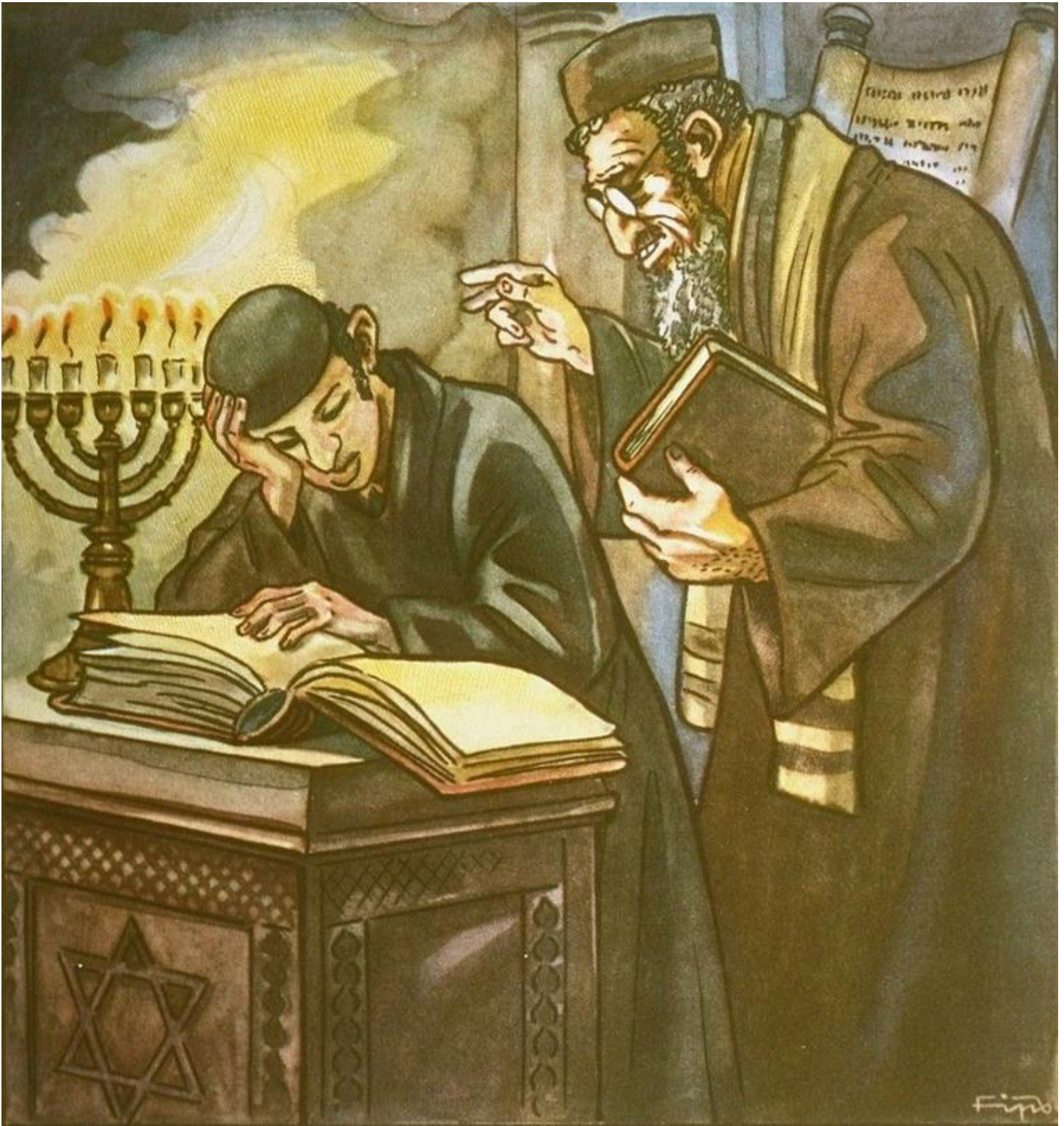
Karl knikt: Natuurlijk, je kan ze herkennen als je je ogen gebruikt. Maar helaas zijn er nog steeds velen die voor de Joodse oplichterij vallen.

Frits antwoordt: Ik niet! Ik ken de Joden! Ik ken ook een versje over hen:

Eens kwamen ze uit het Oosten,
Vuil, luizenrijk, zonder een cent.
Al erg snel, binnen enkele jaren,
Zijn ze welgesteld en staan slecht bekend.

Tegenwoordig kleden ze zich heel goed,
Ze willen niet langer Joden zijn.
Dus houd je ogen open en onthoud,
Eens een Jood, altijd een Jood,
Trap niet in zijn schone schijn!

- Wat is de Talmoed? -

In de Talmoed staat geschreven: Alleen de Jood is menselijk. Mensen van andere volken worden geen mensen genoemd, maar dieren. Omdat wij Joden de niet-Joden als dieren zien, noemen we hen slechts 'Goy'.

Solly is dertien jaar oud. Hij is de zoon van de Joodse goudhandelaar Polak uit Dordrecht. Daar is geen Joodse school en daarom moet hij naar de openbare school. Zijn klasgenoten mogen hem niet, want Solly is onvriendelijk en brutaal. Er is veel ruzie in de klas en dat is bijna altijd zijn schuld.

Vandaag hoeft Solly niet naar school. Hij moet een rabbijn in de stad bezoeken. Een rabbijn of rabbi is een Joodse prediker. Deze Joodse prediker wil zien of Solly de leerstellingen van de Joodse religie ijverig heeft bestudeerd. Solly is naar de synagoge gegaan. Een synagoge is de kerk van de Joden. De rabbi wacht daar op hem. Het is een oude Jood met een lange baard en een heel gemeen, bijna duivels gezicht. Solly buigt en de rabbi leidt hem naar een leestafel waar een groot dik boek ligt. Het is de Talmoed. De Talmoed is het geheime wetboek van de Joden.

De rabbi begint met de overhoring:

Solly, je hebt een niet-Joodse leraar op school. Elke dag hoor je wat de niet-Joden zeggen, waar ze in geloven, en de wetten waarnaar ze leven...

...Solly onderbreekt de rabbi: Ja rabbi, dat hoor ik elke dag. Maar daar heb ik niets mee te maken, want ik ben een Jood. Ik moet wetten volgen die volledig verschillen van die van de niet-Joden. Onze wetten staan opgeschreven in de Talmoed.

De rabbi knikt... Juist! Nu wil ik horen wat je ervan weet. Geef me een paar spreekwoorden of gezegden die je op de niet-Joodse school hebt gehoord!

Solly denkt na. Dan zegt hij: Een spreekwoord van de niet-Joden is: **Arbeid adelt**. Wat bedoelen de niet-Joden daarmee? Ze bedoelen te zeggen dat het geen schande is als men moet werken, dat je van hard werken een beter mens wordt. Geloven wij Joden dat, vraagt de Rabbi? Nee, dat geloven we niet! In ons wetboek, de Talmoed, staat geschreven: Werken is schadelijk en moet niet worden gedaan. Daarom werken wij Joden niet, maar houden we ons vooral bezig met handel. Niet-Joden zijn gemaakt om te werken. De Rabbi verteld verder; In de Talmoed staat ook: Er is geen lagere bezigheid dan landbouw. Een Jood moet het land niet ploegen noch graan planten. Handelen is veel draaglijker dan het bewerken van de grond.

De rabbi lacht. Je hebt het heel goed geleerd. Ik ken nog een andere passage uit de Talmoed die je moet leren. Hij opent de Talmoed. Solly moet hardop voorlezen:

De niet-Joden zijn geschapen om de Joden te dienen. Ze moeten ploegen, zaaien, wieden, graven, oogsten, bundelen, zeven en malen. De Joden zijn geschapen om alles kant-en-klaar te vinden.

De rabbi gaat verder met het toetsen van Solly's kennis. Vertel me nog een aantal principes of spreekwoorden van de niet-Joden! Solly antwoordt: De niet-Joden zeggen: Wees altijd trouw en oprecht. **Eerlijkheid duurt het langst**.

Wat bedoelen de niet-Joden daarmee?

Ze bedoelen dat men altijd eerlijk moet zijn in het leven. Dat je niet mag liegen en bedriegen. Dat zeggen de niet-Joden. En wat doen wij Joden? Wij mogen liegen tegen niet-Joden en we mogen ze bedriegen.

In de Talmoed staat: Het is Joden toegestaan om niet-Joden te bedriegen. Alle leugens zijn goed.

Verder staat er geschreven: Het is verboden voor een Jood om zijn broeder te bedriegen. Een niet-Jood bedriegen is toegestaan. Wanneer wij geld lenen aan niet-Joden, moeten we woekerrente eisen.

Want in de Talmoed staat geschreven: Wat diefstal betreft wordt ons geleerd: Niet-Joden mogen elkaar niet bestelen. De niet-Jood mag de Joden niet beroven. Maar de Joden mogen op elk moment de niet-Joden beroven.

Ook staat er: Als een Jood iets heeft gestolen van een niet-Jood en de niet-Jood ontdekt het en eist het terug, moet de Jood eenvoudig alles ontkennen. Het Joodse gerecht zal de Jood steunen. Het is ons ook toegestaan om gestolen

goederen van een dief te kopen als ze afkomstig zijn van niet-Joden. Wij Joden mogen ons op alle manieren verdedigen zonder daardoor te zondigen voor onze god. Smokkelen en belastingontduiking zijn ook toegestaan voor ons Joden. In de Talmoed staat geschreven dat we de niet-Joodse autoriteiten zoals de douane en belastingen mogen bedriegen. Er staat: Smokkelen is toegestaan, want er staat geschreven: Je hoeft niet te betalen wat je verschuldigd bent. Ook diefstal is toegestaan voor Joden. Maar we mogen alleen van de niet-Joden stelen. De Talmoed zegt: De woorden "Je zult niet stelen" in de tekst verwijzen alleen naar het stelen van Joden. Het stelen van niet-Joden wordt daarmee niet bedoeld. Wat betekent dat? vroeg de rabbi. Dat betekent dat we als Joden niet van andere Joden mogen stelen of ze mogen bedriegen. Maar we kunnen altijd niet-Joden bedriegen. Dat is wel toegestaan voor ons.

De rabbi is tevreden. Uitstekend! Geef me tot slot nog enkele wetten uit de Talmoed. Solly is blij met het compliment van de rabbi en gaat verder. In de Talmoed staat geschreven dat alleen de Jood menselijk is. De niet-Joodse volken worden niet als mensen genoemd, maar als een soort dieren. Omdat wij de niet-Joden als dieren zien, noemen we hen Goyim.

Het is ons ook te allen tijde toegestaan om meeneed te plegen voor een niet-Joodse rechtbank. In de Talmoed staat geschreven: De Jood mag valse eden zweren voor een niet-Joodse rechtbank. Zo'n eed moet altijd worden beschouwd als gedwongen. Zelfs wanneer een Jood zweert bij de naam van God, is hij toegestaan om te liegen en in zijn hart de eed die hij heeft afgelegd te verwerpen.

Bovendien zegt het Boek van Sirach: "Vernietig alle naties, o Judah!

Hef uw handen op tegen de heidenen! Zet de heidenen tegen elkaar op en laat de woede uitbarsten! Verbrijzel de vorsten die vijanden van de Joden zijn.

Genoeg! Onderbreekt de rabbijn hem. Hij loopt naar Solly toe en schudt hem de hand. Daarna zegt hij, je bent een uitstekende Talmoedstudent. Je zult een goede Jood zijn. Denk altijd aan wat de Talmoed van je vraagt. De leer en wetten van de Talmoed zijn het belangrijkste en moeten meer gehoorzaamd worden dan de wetten van het Oude Testament. De leer van de Talmoed zijn de woorden van de levende Joodse God. Hij die de wetten van de Talmoed overtreedt, verdient de dood. Je moet daar je hele leven over nadenken. Als je altijd nauwgezet de wetten van de Talmoed volgt, zul je zich bij onze bijbelse vaders voegen in de Joodse hemel. Amen!

Moord, diefstal en leugens

Roof, bedrog en meeneed

Dit is allemaal toegestaan voor de Joden

Zoals elk Joods kind goed weet

In de Talmoed staat geschreven

Wat Joden haten en wat de Jood moet

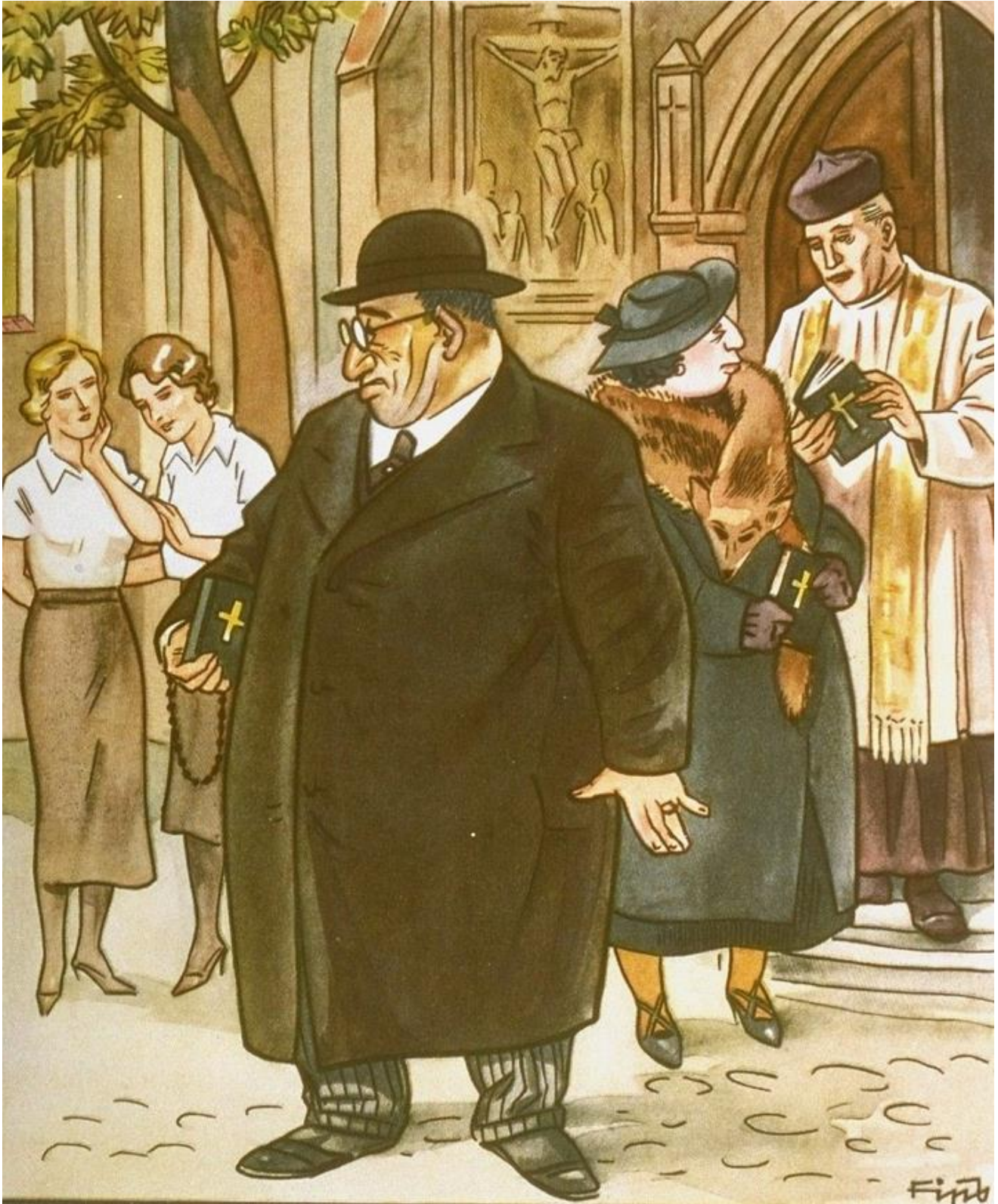
Wat Joden denken en hoe ze leven

Alles wordt voorgeschreven door de Talmoed

De Joodse Rabbijn

- Waarom de Joden zich laten dopen -

De doop maakte geen niet-Jood van hem.

Anne zegt: Weet je, onze Meisjesleider¹ vertelde ons eens: Net als een neger nog geen Nederlander is wanneer deze een Nederlands paspoort krijgt, kan een Jood niet in een niet-Jood veranderd worden door een Nederlands paspoort te krijgen. Soms laten Joden zich ook dopen en doen ze alsof zij geen Joden meer zijn. Ze proberen zich dan als blanken voor te doen.

Greetje wordt rood van woede en stampet met haar voet op de grond: Ik begrijp die priesters niet die nog steeds Joden dopen. Door dat te doen laten ze een criminele bende toe in de kerken.

Anne concludeert: Ik geloof dat er een tijd zal komen waarin de christenen alle geestelijken vervloeken die ooit Joden hebben toegelaten in de kerk. Want de Joden willen de kerk maar al te graag vernietigen. Dat zal ook gebeuren als onze geestelijken doorgaan met het toelaten van Joden. De Jood verschuilt zich graag achter een masker, maar daar kijken wij gelukkig doorheen, een Jood blijft een Jood!

Als een Jood komt en vraagt om een paspoort of om de doop.

Wees dan op je hoede en pas op: een Jood blijft altijd Jood!

Doopwater of papieren helpen of veranderen niets.

Ze maken de Jood niet beter en zeker niet Nederlands, Vlaams of Diets!

Hij is een duivelse persoon en blijft dat voor altijd.

Het is de rechtgeaarde volksgenoot, die de Jood bestrijdt.

¹Een Meisjesleider is een leider of leidster binnen de NSDAP jeugdorganisatie voor meisjes, de Bund Deutscher Mädel.

- Hoe een boer van huis en boerderij werd verdreven –

"Papa, wanneer ik later mijn eigen boerderij heb,
zal ik geen enkele Jood mijn huis binnen laten..."

...Zegt Paultje geschokt. Zijn ogen fonkelen van woede. "Wat is dat een gemene Jood!" zegt hij. Dan zwijgt hij even. Vol walging kijkt hij naar de Jood. Hij zou het liefst de waterkruik op het hoofd van het schepsel willen breken. Maar wat kon het kleine ventje doen! Dat zou zijn buurman niet helpen zijn boerderij of zijn huis terug te krijgen van de bank. Zijn buurman was bij de Joodse bankier onder valse voorwendselen een woekerlening aangegaan. Nu hij de hoge rente niet kan betalen komt deze kromneuzige bankier zijn huis en boerderij van hem afnemen.

"Vader, als ik groot ben en mijn eigen boerderij heb zal ik altijd aan onze buurman denken. Geen enkele Jood zal ooit mijn huis binnengaan. Ik zal op de deur schrijven: Voor Joden verboden! Als een Jood toch binnenkomt, zal ik hem er meteen uit gooien!"

De vader knikt: "Juist, Paultje! We moeten niets met een Jood te maken hebben want de Jood zal je altijd bedriegen. De Jood zal alles van ons afpakken als hij de kans krijgt, alles wat we bezitten. Elke boer moet dat onthouden!"

"Ja", zegt Paultje, "ik zal altijd onthouden om nooit in zee te gaan met een Jood."

De Joodse Bankier

- Hoe Joodse handelaren bedriegen -

"Mevrouw, ik heb vandaag iets speciaals voor jou. Kijk naar dit materiaal! Je kunt er een jurk van maken die je eruit laat zien als een barones, als een gravin, als een koningin."

Het is een feestavond in het dorp wanneer Levy de Joodse handelaar opduikt met zijn koopwaar. De Jood is de jonge vrouw aan het vleien en spreidt zijn waren uit. Alles wat het hart begeert heeft Levy te koop, zo beweerd hij...

De jonge Nederlandse vrouw wijst alles dat hij haar aanbied af. De Jood blijft volharden en laat haar wat stof zien van wat volgens hem "het zuiverste wol" zou moeten zijn. Levy gaat verder; "Daarmee kan je een jurk laten maken mevrouw, waarmee je eruit zult zien als een barones of een prinses, als een koningin. En goedkoop ook, dat kan ik je vertellen!"

Gelukkig kent ze de Jood maar al te goed. "Ik koop niets van jou," zegt ze, en ze gaat weg.

De Jood pakt in en loopt mopperend naar buiten. Hij troost zich met de gedachte dat er nog genoeg andere mensen zijn die gemakkelijker bedrogen kunnen worden dan deze.

Wee de vrouw echter die zich laat verleiden door zijn gepraat, want het zal haar overkomen. Net als het al zoveel andere vrouwen is overkomen nadat ze een Jood hebben binnengelaten. Er is geen ontsnappen aan.

De Joodse verkoper, hij bedriegt, liegt en hij verleid

Maar jij bent beter af, wanneer je hem vermijdt

Hij liegt de hele tijd, en jij betaalt de prijs

Dus jij koopt bij hem niets, dat is slim en wijs

Wil je niet worden voorgelogen of worden opgelicht

Laat dan de Jood niet binnen, houd je deur goed dicht

Heb je iets nodig, heb je ergens hoge nood

Koop dan van een blanke, ware volksgenoot

- De ervaring van Hans en Else met een vreemde man -

"Hier kinderen, ik heb wat snoep voor jullie. Maar dan moeten jullie allebei met me meekomen..."

Elise was erg blij met de snoepjes die heeft gehad. Hans ziet haar met de snoepjes vraagt waar ze die vandaan heeft. "Ik heb het van een vreemde man gekregen. Maar vertel het niet aan moeder! De man heeft me streng verboden dat te doen!"

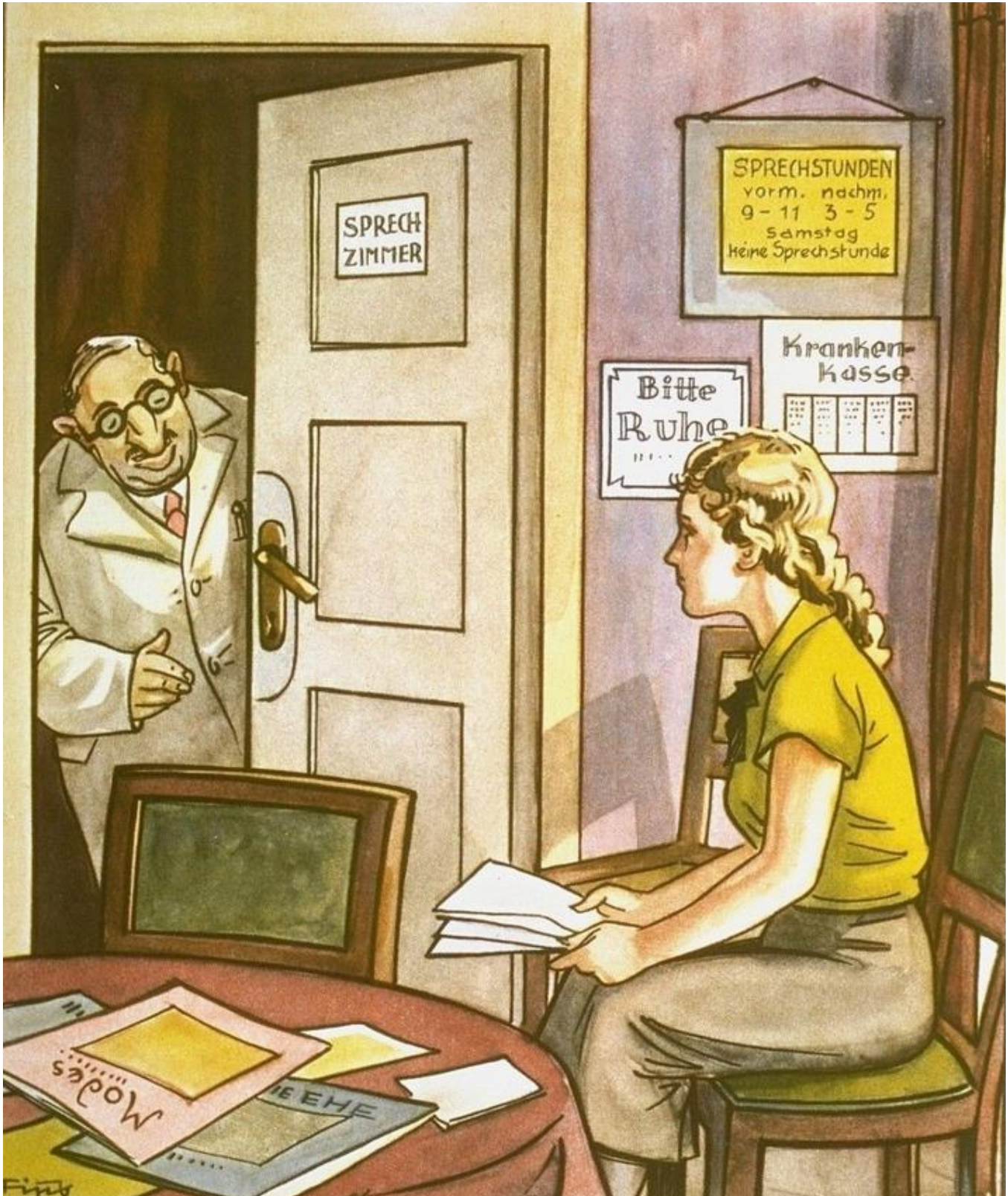
Hans is nieuwsgierig en ze besluiten samen terug te gaan. De vreemde man had ze al verwacht en wil dat ze met hem meegaan. Hans aarzelt en denkt: Wat wil de man van ons? Waarom zouden we met hem meegaan? Plotseling bekruipt hem een naar gevoel. "Jij bent een Jood!" roept hij uit. Hij pakt zijn zusje vast en samen zetten ze het een rennen, hij rent zo snel als zijn benen hem kunnen dragen.

Op de hoek van de straat ziet hij een politieagent. Snel vertelt Hans zijn verhaal. De agent springt op zijn motor en haalt al snel de vreemde man in. Hij slaat hem in de boeien en brengt hem naar de gevangenis. Als ze thuis komen is iedereen erg blij en de politie prijst Hans omdat hij zo'n dappere jongen is. Zijn moeder geeft hem een grote reep chocolade terwijl ze hem het volgende verteld:

Een duivel trekt door stad en land
Wij willen hem niet kennen want
Hij is de moordenaar van volkeren en besmetter van rassen
Daarvoor moeten we dus goed oppassen

Hij wil de jeugd verpesten en wil dat alle volkeren sterven
Hij wil je karakter en je geest bederven
Het Joodse gevaar raakt groot en klein
Blijf weg bij de Jood, dan zul je gelukkig en vrolijk zijn!

- Inge's bezoek aan een Joodse dokter –

Achter zijn dikke bril flitst uit twee criminele ogen een vreemde blik en zijn dikke lippen grijnzen...

Inge is ziek. Al enkele dagen heeft ze lichte koorts en hoofdpijn. Maar Inge wilde niet naar de dokter. Waarom zou ze naar de dokter gaan voor zo iets kleins? Zei ze steeds opnieuw toen haar moeder zei dat ze moest gaan. Maar haar moeder staat erop. Vooruit! Ga naar Dokter Bernstein en laat hem je onderzoeken! Zo beval haar moeder. Waarom Dokter Bernstein? Hij is een Jood! Geen enkel goed blank meisje gaat naar een Jood, antwoordde Inge.

Haar moeder lachte. Zeg toch niet zulke stomme dingen! Er is niks mis met Joodse artsen. Ze vertellen er altijd zulke onzin over op jouw bijeenkomsten van die Bund Deutscher Mädel¹. Wat weten die daar nou van?

Inge protesteerde. Moeder, je kunt zeggen wat je wilt, maar spreek niet zo slecht over de BDM. Je moet weten dat wij van de Bund Deutscher Mädel de Joodse kwestie beter begrijpen dan veel van onze ouders. Onze Meisjesleider geeft bijna elke week een korte lezing over de Joden. Onlangs zei ze: Een Vlaming of Nederlander mag niet naar een Joodse dokter! Vooral geen blank meisje! Omdat de Joden het blanke ras en ons volk willen vernietigen. Veel meisjes die naar een Joodse dokter gingen om beter te worden werden zieker en kwamen beschaamd terug! Dat is wat onze Meisjesleider zei, en ze heeft gelijk!

Haar moeder werd ongeduldig. Je denkt altijd dat je meer weet dan de volwassenen. Wat je zei is gewoon niet waar. Inge, ik ken Dokter Bernstein goed. Hij is gewoon een goede dokter. Maar hij is een Jood! Antwoordde Inge. De Joden zijn onze dodelijke vijanden!

Nu werd haar moeder echt boos. Nu is het genoeg, ondeugend kind! Ga nu meteen naar Dokter Bernstein! Als je dat niet doet, zal ik je leren dat je naar me moet luisteren! Haar moeder schreeuwde en hief haar hand. Inge wilde niet ongehoorzaam zijn, ze ging met tegenzin toch naar de Joodse dokter Bernstein.

Inge zit in de wachtkamer van de Joodse dokter. Ze moet lang wachten dus ze bladert wat door de tijdschriften die op tafel liggen. Eigenlijk is ze veel te nerveus om meer dan een paar zinnen te kunnen lezen. Steeds denkt ze terug aan het gesprek met haar moeder.

Ze herinnert zich ook steeds de waarschuwing van haar Meisjesleider van de BDM:

Een Nederlander mag niet naar een Joodse dokter! Vooral een Nederlands meisje niet! Veel meisjes die naar een Joodse dokter gingen om beter te worden, werden er ziek van en schaamde zich nadat ze daar waren geweest!

Toen Inge de wachtkamer binnenkwam maakte ze wat vreemds mee. Uit de onderzoekskamer van de dokter kwam gehuil. Ze hoorde de stem van een meisje: Dokter! Dokter! Laat me met rust! Vervolgens hoorde ze de spottende lach van een man en daarna werd alles plotseling stil.

Ademloos luisterde Inge. Wat betekent dit allemaal? vroeg ze zich af, haar handen worden klam en haar hart klopt sneller. Nogmaals dacht ze aan de waarschuwingen van haar Meisjesleider van de Bund Deutscher Mädel. Inge zit inmiddels al een uur te wachten. Opnieuw pakt ze de tijdschriften en probeert te lezen. De deur gaat open, Inge kijkt op en de Jood verschijnt. Er komt een kreet uit Inges mond. In angst laat ze de krant vallen en springt ze op. Haar ogen staan strak gericht op het gezicht van de Joodse dokter. Dit gezicht is het gezicht van een duivel. In het midden van dit duivelse gezicht zit een enorme kromme neus. Achter de bril glinsteren twee criminele ogen. Zijn uitstekende lopen in een grijns over zijn gezicht. Hij lacht met een grijns die zegt: Nu heb ik je eindelijk, klein blank meisje!

De Jood komt naar haar toe en hij grijpt naar haar met zijn dikke vingers. Als Inge hersteld is van de schrik, slaat ze in het dikke gezicht van de Joodse dokter voor hij haar te pakken krijgt. Zo snel als ze kan springt ze op en rent naar de deur. Hijgend vliegt Inge de trap af. Met verstokte adem snelt ze het Joodse huis uit en in tranen keert ze naar huis terug. Haar moeder is geschokt als ze haar kind ziet. Mijn god Inge! Wat is er gebeurd? Het duurt even voordat ze iets kan

zeggen. Met een brok in haar keel vertelt Inge over de ervaring met de Joodse dokter. Haar moeder luistert vol afschuw. Nadat Inge haar verhaal heeft afgemaakt, buigt haar moeder haar hoofd. Ze schaamt zich dat ze Inge naar de dokter heeft gestuurd.

Inge, ik had je niet naar een Joodse dokter moeten sturen. Na je wegging had ik er meteen spijt van en ik kon me niet meer ontspannen. Ik wilde je terugroepen omdat ik plotseling het gevoel kreeg dat je gelijk had. Ik was al bang dat er iets met je zou gebeuren. Maar gelukkig is alles goed gekomen... Zegt haar moeder terwijl ze probeert haar tranen te verbergen.

Langzaam kalmeert Inge en tekent een glimlach op haar gezicht. Moeder, je hebt veel voor me gedaan waar ik je heel dankbaar voor ben, maar je moet me iets beloven over de Bund Deutscher Mädel... Haar moeder laat haar niet uitpraten. Ik weet wat je wilt zeggen, Inge. Ik beloof het. Ik kom er achter dat je nog wat van jullie kinderen kan leren. Inge knikt. Je hebt gelijk, Moeder. Wij van de BDM zijn slimmer dan veel mensen denken, ook al worden we niet altijd begrepen.

Moeder, je hebt me veel geleerd. Vandaag wil ik wat leren. Langzaam en betekenisvol zegt Inge:

De Jood is als een vies insect, een spin met zijn plakkerig web.

Hij probeert je te verleiden, lijkt soms aardig, maar dat is nep.

Blijf uit zijn buurt anders raak je verstrikt,

Hij verslind je zonder eer of geweten.

Dus zoek hem niet op, wees niet getikt,

Want als hij je pakt, kan je het vergeten!

¹De meisjesorgansatie Bund Deutscher Mädel onderdeel van de Hitlerjugend, de jeugdorganisatie van de NSDAP.

²Een Meisjesleider is iemand met een leidinggevende rol binnen de Bund Deutscher Mädel.

De Joodse dokter

- Hoe de Jood huishoudelijk personeel behandelt –

Een man stond op me te wachten op het station. Hij lichtte zijn hoed en was erg vriendelijk tegen me.
Maar ik zag meteen dat hij een Jood was...

Dit verhaal gaat over Rosa, een 23-jarige Vlaamse vrouw uit Antwerpen die in dienst trad als huishoudelijke hulp via een Joods uitzendbureau in Brussel. Al vier weken lang hadden haar ouders in Antwerpen niets van haar gehoord en ze waren erg ongerust. Na lang wachten komt er een brief van Rosa waarin ze vertelt hoe ze via het uitzendbureau ergens aan het werk ging en wat haar daar was overkomen. Hoe ze uiteindelijk via het Joodse uitzendbureau in een Joods huis in Engeland belandde. Daar in Engeland waren het dus weer die Joden...

Bij het uitzendbureau is me een goed loon en fijne werkplek beloofd, maar in plaats daarvan kreeg ik een hongerloontje en moest van 's morgens vroeg tot 's avonds laat werken. Ik kreeg bijna niets te eten en kon nergens heen. De Joden behandelden me alsof ik een hond was. Ik werd voortdurend beledigd en getreiterd.

In de brief verteld ze verder hoe ze werd gered door de vrouw van een goede Duitse zakenman die op bezoek was in Londen. Ze hebben me gered van slavernij. Ze hebben zelfs een retourticket voor me gekocht.

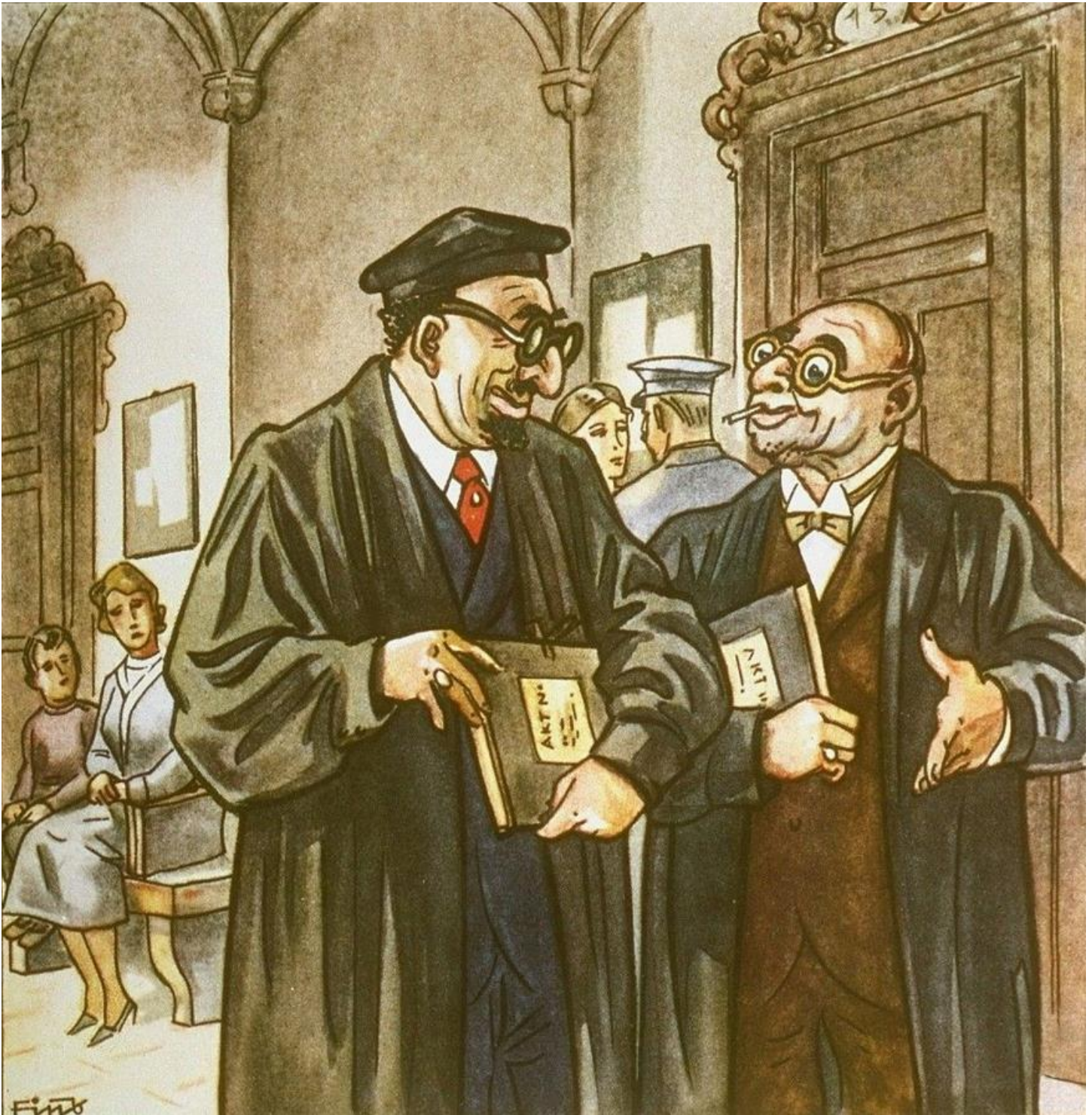
Rosa bedenkt heeft haar lesje wel geleerd en zegt "De Jood is een duivel en ik zal hem haten zolang ik leef. Ik zal altijd denken aan het versje dat ik gisteren hoorde":

Daar zit Shlomo, achter zijn mooie bureau,
Hij lijkt net en eerlijk, maar dat is maar een show.

Laat je niet verleiden door hun mooie beloven,
De Joden zijn en blijven, grote vuile schoften!

- Hoe twee vrouwen werden misleid door Joodse advocaten -

"Nou, Collega Morgenthau, we hebben vandaag goede zaken gedaan." "Prachtig, Collega Zilverstein. We hebben mooi het geld van de twee Gojse vrouwen genomen en kunnen het in onze eigen zakken steken."

In dit verhaal lees je hoe twee Joodse advocaten, door dezelfde beloften te doen aan twee blanke vrouwen - klaagster en beklaagde - beide geld afhandig maken. In het vonnis van de rechtbank staat: Beide vrouwen zijn schuldig, beide moeten betalen!

Na de rechtzitting feliciteren de twee Joodse advocaten elkaar met het feit dat ze de zaak zo hebben geregeld dat zijzelf erg goede zaken hebben gedaan over de rug van hun cliënten:

“We hebben die twee Goys mooi wat geld lichter gemaakt, dat kunnen we mooi in onze eigen zakken steken!”

De twee blanke vrouwen erkennen dat ze zijn bedrogen en sluiten vrede. Ze beschouwen de ervaring als een waarschuwing om nooit meer ruzie te maken en om nooit meer naar Joodse advocaten te gaan.

We zullen ons ons hele leven deze uitspraak herinneren:

De Joodse advocaat heeft geen gevoel voor rechtvaardigheid. Hij gaat alleen naar de rechtbank voor het geld.

Dat dappere en goede mensen daaraan kapot gaan laat de Jood volledig koud. Ga nooit naar een Joodse advocaat!

De Joodse advocaat

- Hoe Joden dieren kwellen –

...Het dier viel op de grond. Langzaam stierf het. De Joden stonden eromheen te lachen.

In dit verhaal gaan twee jongens, Kurt en Otto, naar een Joods slachthuis en verstoppen zich. Door de raam kunnen kijken hoe de Joden een koe doden. Ze aanschouwen het proces waarbij de koe vastgehouden wordt en zien hoe de Joden verder te werk gaan. Daarbij is er sprake van meedogenloze wreedheid en leedvermaak door de Joodse slagers.

Vier Joden houden de koe vast terwijl de nek onnodig traag wordt doorgesneden. De Joden staan te lachen terwijl het leven langzaam uit het lijdende dier loopt. Net voor de koe sterft schopt één van de Joden nog tegen zijn kop. Aan het einde zegt Otto: Kurt, ik geloof je. De Joden zijn de gemeenste mensen ter wereld.

Kurt antwoordt: Ja dat klopt, de Joden zijn een moordlustig volk. Met dezelfde wreedheid en lust voor bloed waarmee ze dieren doden, doden ze ook mensen. Heb je ooit gehoord van Joodse rituele moorden? Daarbij doden de Joden jongens en meisjes, mannen en vrouwen. Al zo lang als ze bestaan zijn de Joden moordenaars geweest. Ze zijn duivels in menselijke vorm.

De Joodse slachter

- Wat Christus zei over de Joden –

Wanneer je een kruis ziet, herinner je dan de gruwelijke moord die de Joden begingen op Golgotha.

Een boerenmoeder die terugkeert van het werk op het veld blijft met haar drie kinderen voor een kruisbeeld¹ langs de weg staan. De moeder vertelt hen over de kwade aard van de Joden. Ze wijst naar het kruis dat langs de weg staat: Kijk kinderen! De man die aan het kruis hangt was één van de grootste vijanden van de Joden. Hij kende de Joden en wist van hun corrupte en kwade volksgeest. Ooit joeg hij de Joden met een zweep weg omdat ze hun geldzaken in de kerk afhandelden. Hij zei dat de Joden vanaf het begin de moordenaars van mensheid zijn. Daarmee bedoelde hij dat de Joden door de geschiedenis heen altijd al moordenaars zijn geweest. Hij zei verder tegen de Joden: Jullie vader is de Duivel! Weten jullie wat dat betekent?

Het betekent dat de Joden afstammen van de Duivel. Omdat ze afstammen van de Duivel kunnen ze alleen maar leven als duivels. Daarom plegen ze de ene misdaad na de andere.

De kinderen kijken bedachtzaam naar het kruis. Moeder vervolgt: Omdat deze man de Joden kende, omdat hij de waarheid aan de wereld verkondigde, moest hij sterven. Daarom hebben de Joden hem vermoord. Ze lieten spijkers door zijn handen en voeten slaan en lieten hem langzaam doodbloeden. Op die gruwelijke manier namen de Joden wraak op hem. Op een vergelijkbare manier hebben ze vele anderen gedood die de moed hadden om de waarheid over de Joden te vertellen. Onthoud dit altijd, kinderen. Als je het kruis ziet, denk dan aan de vreselijke moord door de Joden op Golgotha. Onthoud dat de Joden kinderen van de Duivel zijn en menselijke moordenaars.

Al zo lang als de Joden op deze Aarde rondlopen, hebben zij vijanden gehad.

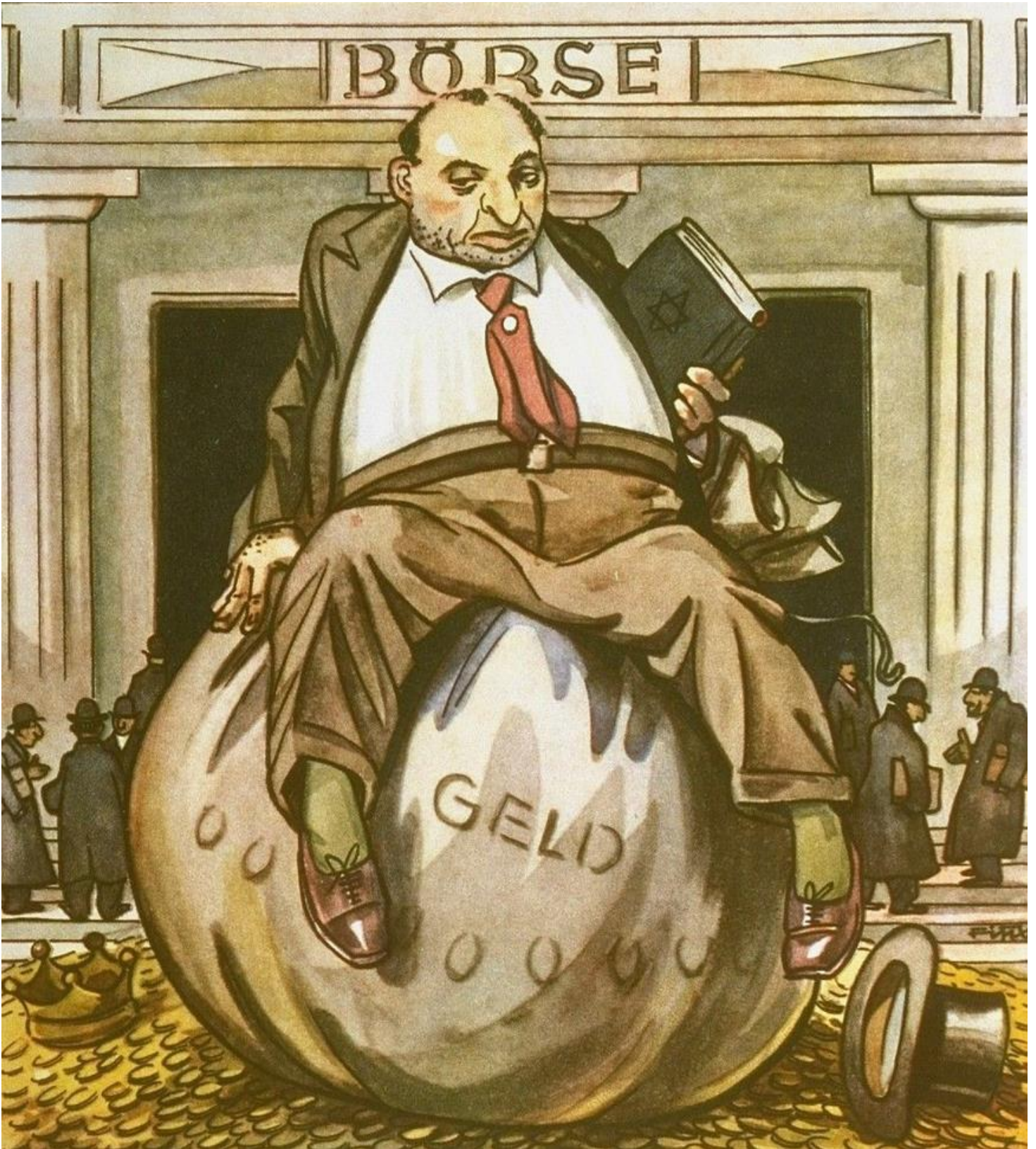
Zij waarschuwden voor het Joodse beest, offerde lijf en leden op.

Zij streden zodat de wereld deze duivel zou kennen en niet in de afgrond zou storten.

Zij streden om de wereld te bevrijden van de Joodse slavernij!

¹Aan het kruisbeeld hangt Jezus Christus. In het eerste uitgave "Der Giftpilz" wordt hij als vijand van de Joden beschreven. Er bestaat discussie of de historische Jezus mogelijk zelf Joods was. Desondanks moet dit moet dus binnen de context van het Duitsland destijds gezien worden waarbij een groot deel van de bevolking Christelijk was en de portretering van Jezus als niet Jood preferabel was. Het blijft echter een feit dat de historische figuur Jezus aan het eind van zijn leven een vijand van de Joden was, ongeacht of hij zelf Joods was of niet. Dit wil echter niet zeggen dat hedendaagse kerken vijandelijk tegenover de Joden staan, vaak is het tegenovergestelde waar.

- Geld is de Joodse god -

De god van de Joden is geld. Om geld te verdienen begaat hij de grootste misdaden. Hij zal niet rusten tot hij op een enorme geldzak kan zitten, tot hij de koning van het geld is geworden.

Het is avond en Liselotte kijkt naar buiten door het raam van het huis. Ze praat met haar moeder over haar vader en hoe hard hij moet werken. Ze zegt:

Weet je moeder, wat ik soms wens? Ik zou graag rijk willen zijn. Heel rijk! En met mijn geld zou ik mensen gelukkig willen maken. Ik zou graag de armen willen helpen!

Vervolgens vraagt ze: Moeder, hoe komt het dat de Joden zo rijk zijn? Onze leraar heeft ons op school verteld dat er duizenden Joden in de wereld zijn die miljonairs zijn en toch werken de Joden niet. Het zijn de niet-Joden die echt moeten werken. De Jood handelt alleen maar. Je kan toch geen miljonair worden als je niets creëert of als je niet hard en eerlijk werkt?

Moeder legt uit hoe het werkt. De Jood is volkomen onverschillig als ze de niet-Jood bedriegen en die honger lijdt. Joden hebben geen medelijden. Ze willen maar twee dingen, geld en macht. Hoe ze dat krijgen maakt ze niets uit.

Liselotte vraagt hoe ze zo gemeen kunnen zijn. Moeder antwoordt: Kind, één ding moet je beseffen. De Jood is niet zoals wij. De Jood is als een duivel. En een duivel heeft geen eergevoel. Een duivel handelt alleen in kwaad en misdaad. Je hebt het Joodse Oude Testament gelezen, Liselotte. Daar staat dat de Joodse god eens tegen de Joden zei: Jullie moeten de mensen van de aarde opeten! Weet je wat dat betekent? Het betekent dat de Jood alle andere volkeren moet vernietigen. Ze moeten hen uitbuiten en exploiteren tot ze sterven. Dat is wat het betekent.

Liselotte probeert het te begrijpen. Moeder gaat verder: Ja, Liselotte, dat is nou de Jood! De god van de Joden is goud. Er is geen misdaad die hij niet zou begaan om het te krijgen. Hij heeft geen rust tot hij boven op een goudzak kan zitten. Hij heeft geen rust tot hij Koning van het Geld is geworden. En met dit geld zou hij ons allemaal tot slaven maken en vernietigen als hij de kans kreeg. Met dit geld probeert hij de hele wereld te domineren.

De jood heeft maar één ideaal, geld, geld en nog eens geld!

Met allerlei trucs en listjes om zichzelf onmetelijk rijk te maken.

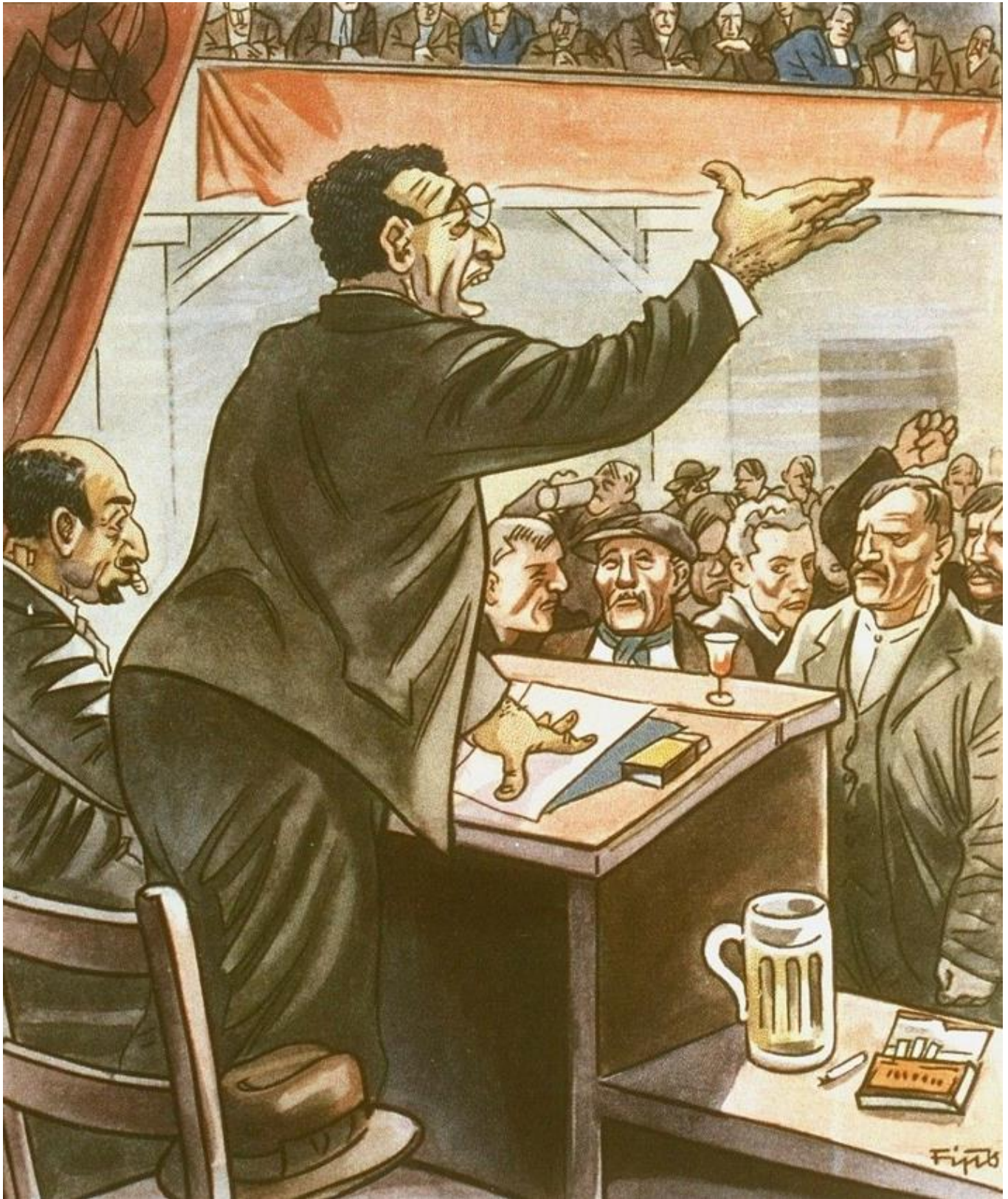
Het maakt hem niet uit als mensen hem haten en minachten.

Het geld is zijn god, dat zal altijd zo blijven!

Want geld is macht, daarmee wil hij over ons heersen.

Zo wil hij de heerschappij over de hele wereld krijgen.

- Hoe arbeider Hartmann een nationaalsocialist werd -

De Jood schreeuwt vanaf het podium:
"We geven niet om Duitsland. Het belangrijkste is dat het goed met ons gaat."

In dit verhaal hoor je hoe een fatsoenlijke Duitse arbeider zich na het aanhoren een Joodse spreker op een communistische bijeenkomst, vol afschuw afwende en zich later aansloot bij de nationaalsocialisten van Adolf Hitler.

De Hitlerjugend¹ is op stap. Onderweg ontmoeten ze arbeider Hartmann en nodigen hem uit om hun een verhaal te vertellen. Arbeider Hartmann vertelt hoe hij jaren geleden toen hij werkloos was en een communist werd. Hij beschrijft de communistische bijeenkomsten. Op een dag merkt hij op dat de leiders allemaal Joden zijn. Toen een van de Joden steeds maar over Rusland² praatte en steeds zei dat het daar het beste was, werd ik boos en onderbrak hem:

Waarom praat je altijd over Rusland? Wij zijn Duitse arbeiders! Ja, we zijn Duitsers. We willen iets horen over Duitsland, niet over Rusland!

Hij vertelt verder hoe de spreker vreselijk boos werd en uitriep: Wat kan ons Duitsland schelen? Het enige dat telt is dat we het goed hebben en plezier hebben! Hartmann had genoeg gehoord. Hij bedacht zich:

Als wij arbeiders hen zouden blijven volgen, dan zouden we landverraders zijn. Dan zouden moeten samenwerken met de Joden voor de ondergang van Duitsland. Maar ik zou geen landverrader zijn, nee dat nooit!

Ik keerde die verradelijke Joden de rug toe en verliet de bijeenkomst. Drie anderen kwamen met me mee. Die nacht kon ik niet slapen. De volgende ochtend wist ik wat ik moest doen en ik verliet de communistische partij.

Niet veel later vond ik mijn weg naar Adolf Hitler. En ik zeg je: ik zal Hitler volgen zolang ik leef! Ik heb hem gesteund tot mijn laatste dag en dacht altijd denken aan het iets dat wij arbeiders tegen elkaar zeiden:

Als een volk machtig wil zijn, moet het stevig bij elkaar blijven.

Want stakingen, opstanden en de klassenstrijd zijn de ondergang van een volk.

Dat heeft de geschiedenis ons door de eeuwen heen wel geleerd.

Eeuwige vrede zal pas komen wanneer we zijn bevrijd van de Joden.

¹De Hitlerjugend is de jeugdorganisatie van de NSDAP.

²In Rusland waren destijds de communisten aan de macht.

- Zijn er fatsoenlijke Joden? –

“Mensen zeggen altijd dat wij Joden andere mensen bedriegen, dat we liegen en bedriegen...
Daar is niets van waar. Wij Joden zijn de fatsoenlijkste mensen ter wereld...”

Vier Nederlanders zitten te praten in een café. Een van hen is een Jood - Salomon Cohen - die de anderen vertelt dat de Joden de fatsoenlijkste mensen zijn die je overal kunt vinden. Aan tafel zit Frans Janssen en die wil er niets van weten, hij noemt gevallen van Joodse schurken die hij ooit heeft ontmoet. De Jood voelt zich ongemakkelijk en zoekt een uitweg door te zeggen: Ach ja, maar dat zijn uitzonderingen! De Boer mengt zich in het gesprek en steunt Janssen. Salomon wordt boos. Hij heeft betaald voor het bier en moet nog steeds naar dat soort praat luisteren. Jullie kramen een hoop domme onzin uit! Roept hij... ...maar jullie zeggen geen woord over fatsoenlijke Joden. En er zijn genoeg fatsoenlijke Joden. Ben ik er niet een van? Was ik geen soldaat aan het front? Heb ik het vaderland niet verdedigd. Heb ik niet voor jullie bier betaald, jullie brutale wezens, jullie domme Gojim!...

...Er valt een stilte in de kamer. Een man die aan de bar zat en weinig heeft gezegd staat op en gooit een munt naar de Jood. Nu is het klaar Salomon, hier is je geld. We willen niet dat jij voor ons betaalt en nu zul je de waarheid horen! Jij bent een leugenaar! Je hebt nooit een kogel afgevuurd was nooit soldaat. Je was "onmisbaar" en bleef thuis om te profiteren. Daarna was je bij de Roden die riepen "Leve de Wereldrevolutie! Weg met Duitsland!" En nu ben je ineens een fatsoenlijke Jood? Geen sprake van! Er zijn geen fatsoenlijke Joden!

Salomon pakt zijn hoed en rent als de duivel weg uit het café. Iedereen lacht. Wat jammer dat hij is weggegaan zegt Janssen. Ik had hem graag het volgende gezegde willen zeggen:

Vaak horen we een verhaal, van de dappere Jood
Hij is als een Engel, goed voor de wereld, geeft de armen hun brood

Een Jood als Engel, is er iemand die dat geloofd?
Het is toch steeds de Jood die de waarheid beroofd!

Het is steeds de Jood zelf weer, die dit verzint
Er is geen woord waar van, dat weet zelfs een kind!

- Zonder een oplossing voor het Joodse vraagstuk
is de mensheid onredbaar –

"Hij die tegen de Joden strijdt, strijdt tegen de Duivel." Verteld Julius Streicher.

De Pimpfs van de Hitlerjugend zijn trots op hun zwarte uniform. Pimpfs is hoe de leden van de Hitlerjugend die tussen 10 en 13 jaar oud zijn genoemd worden. Wij zijn de echte Hitlermannen, zeggen de Pimpfs. Hoewel mannen een beetje overdreven is, hebben ze gelijk in één ding: de Pimpfs zijn loyaal aan de Führer Adolf Hitler in het leven en in de dood.

De Pimpfs praten - in dit afsluitende verhaal - onderling. Één van hen beschrijft een mars van de nationaalsocialistische Partij in München op 9 november. Naast de Führer stond Generaal Göring, die eerder zwaar gewond raakte bij de Feldernhalle. Ik zag ook Rijksministers Dokter Goebbels, Frick, Rust en de Rijksleider Rosenberg, Amann, Schwarz, onze Rijksjeugdleider Schirach, en vele andere oude strijders.

Voor de Führer werd de Bloedvlag gedragen, die haar inwijding kreeg op 9 november 1923. Voor de Bloedvlag marcheerde een man die ook in 1923 in de voorste gelederen stond. Zijn naam is Julius Streicher. Een andere Pimpf zegt: We kennen hem, hij is de vijand van de Joden, daarom haten alle Joden hem!

Je hebt gelijk, zegt een ander. De Joden haten en bejegenen alleen degenen die ze het meest vrezen. Ze zijn bang voor Streicher. Een andere Pimpf die tot nu toe stil was, wijst op een aanplakbiljet waarop staat: Julius Streicher spreekt in de Volkszaal met als onderwerp: **De Joden zijn onze ondergang!**

Laten daarheen gaan, zegt Koen. Ik wil hem al zo lang horen. Erik zegt: Ik heb hem eens horen spreken op een bijeenkomst twee jaar geleden. Vertel ons er eens over! Roepen de andere twee. Erik vertelt: De zaal was afgeladen vol, duizenden mensen waren er. Eerst sprak Streicher over de jaren van strijd en de grote prestaties van het Duitse rijk van Hitler. Daarna sprak hij over de Joodse kwestie. Wat hij zei was zo duidelijk en eenvoudig dat zelfs wij jeugd het konden begrijpen.

Hij gebruikte voorbeelden die tot onze verbeelding spreken. Hij heeft veel humor en vertelde een paar grappen, wij moesten allemaal lachen. Vervolgens kreeg hij een ernstige blik en sprak met op serieuze toon, het was zo stil in de zaal dat je kon een speld horen vallen. Hij sprak over de Joden en hun weerzinwekkende misdaden. Hij sprak over het grote gevaar dat de Joden vormen voor de hele wereld:

“Zonder een oplossing van de Joodse kwestie is er geen redding voor de mensheid!”

Dat is wat hij tegen ons zei. We begrepen het allemaal. Toen hij aan het einde de overwinning voor de Führer uitriep volgde we een storm van enthousiasme. Streicher had twee uur gesproken maar voor ons leek het veel korter. Ja, mijn beste vrienden! Ik zal altijd aan die bijeenkomst denken. Ik zal nooit vergeten wat we aan het einde van de bijeenkomst hoorden:

Uit het Duitsland dat Hitler schiep, klinkt een roep naar de hele wereld:

Bevrijd jezelf uit de Joodse hand en red zowel volk als vaderland!

De wereld ontwaakt in Juda's ketenen,

Duitsland alleen wist zich te redden!

Door het oude Duitse idee en de Germaanse ziel,

Zal op een dag de hele wereld hersteld worden.

nationaalsocialistische
NaSoBi
bibliotheek

